

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 121/2011-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. marca 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. E. B., K., a M. N., D., zastúpených JUDr. M. K., Advokátska kancelária, K., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C/180/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. E. B. a M. N. o d m i e t a pre jej neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. januára 2011 doručená sťažnosť Ing. E. B. a M. N. (ďalej len „sťažovateľky“), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej

záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice - okolie (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C/180/2007.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľky 25. októbra 2007 podali na okresnom súde žalobu o určenie vlastníckeho práva. Sťažovateľky v sťažnosti uvádzajú, že *„aj keď spor bol jednoduchý a jasný konajúci súd vo veci rozhodol až rozsudkom z 2. 10. 2009“*, pričom písomné vyhotovenie rozsudku im bolo doručené 20. apríla 2010. Sťažovateľky toto rozhodnutie 23. apríla 2010 *„napadli“* z dôvodu absencie výroku o trovách konania, ako aj z dôvodu niektorých zrejmych nesprávností jeho obsahu.

Podľa vyjadrenia sťažovateľiek *„Vzhľadom na skutočnosť, že ešte v polovici októbra 2010 spis nebol odstúpený KS v Košiciach na odvolacie konanie a nebolo vydané ani opravné rozhodnutie súdu, sťažovateľky svojim podaním zo dňa 18. 11. 2010 podali predsedovi OS Košice okolie sťažnosť na priedahy v konaní. Na ich sťažnosť reagoval predseda OS Košice okolie podaním zo dňa 17. 12. 2010 doručeného im 29. 12. 2010, ktorým ich sťažnosť považuje za dôvodnú. Opravné rozhodnutie súdu napriek vyjadreniu predsedu OS Košice okolie do dňa písania podania nebolo doručené.“*

V uvedenom postupe okresného súdu vidia sťažovateľky porušenie svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto ústavnému súdu navrhujú, aby vyslovil, že v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C/180/2007 okresný súd porušil ich základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných priedahov a priznal im primerané finančné zadost'učinenie v sume 664 €, a to každej z nich, ako aj úhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Ústavný súd si už pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, z tohto dôvodu v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, III. ÚS 109/07).

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto

ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorého sa mal dopustiť okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C/180/2007.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

V konaní, v ktorom sťažovateľky namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, považuje ústavný súd za takýto účinný právny prostriedok ochrany, ktorý môže prispieť k zabezpečeniu plynulosti a primeranej rýchlosti konania, sťažnosť na prietahy v konaní adresovanú predsedovi príslušného okresného súdu poskytovanú ustanoveniami § 62 a nasledujúcich zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“).

Sťažnosť na prietahy v konaní, ktorú podali sťažovateľky 18. novembra 2010, posúdil predseda okresného súdu ako dôvodnú. Vo svojej „odpovedi na sťažnosť“ sťažovateľky zároveň oboznámil so skutočnosťou, že „*opravné uznesenie na odstránenie chýb vo výrokovej časti ako i v odôvodnení rozhodnutia*“ bolo vydané 15. decembra 2010, pričom na zabezpečenie doručenia predmetného rozhodnutia prijal opatrenia v podobe písomného upozornenia zákonného sudcu.

Ústavný súd zistil, že k doručeniu spomínaného rozhodnutia z 15. decembra 2010 pristúpil okresný súd 31. januára 2011 a ako poslednému z účastníkov bolo toto rozhodnutie doručené 11. februára 2011.

Z uvedeného vyplýva, že uplatnený prostriedok ochrany základných práv (sťažnosť na prieťahy v konaní adresovaná predsedovi okresného súdu) sa v označenom smere prejavil ako dostatočne účinný a priniesol pozitívny efekt spočívajúci v poskytnutí relevantnej ochrany základného práva sťažovateliek zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a ich práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru. Uvedený stav vylučuje duplicitné poskytnutie ochrany aj zo strany ústavného súdu.

V rámci svojej argumentácie sťažovateľky prezentovali aj ďalšiu konkrétnu situáciu pasivity súdu týkajúcu sa realizácie úkonov súdu prvého stupňa podľa § 209 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a v tejto súvislosti namietali, že nimi podaný opravný prostriedok nebol dosiaľ odvolaciemu súdu predložený. Na tomto mieste, ale aj vo vzťahu k ďalšiemu potenciálneho prerokovania veci sťažovateliek prvostupňovým (okresným) súdom poukazuje ústavný súd na svoju ustálenú judikatúru, v zmysle ktorej je po uplatnení právneho prostriedku ochrany podľa ustanovení § 62 zákona o súdoch potrebné predsedovi príslušného súdu poskytnúť primeranú (rozumnú) lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prieťahom vo veci a až po jej márnom uplynutí sa možno účinne domáhať ochrany podaním sťažnosti ústavnému súdu. V opačnom prípade považuje ústavný súd takto realizovanú sťažnosť predsedovi príslušného súdu ako čisto formálny úkon nespĺňajúci podmienku prípustnosti v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na krátky časový odstup medzi vyjadrením predsedu okresného súdu (zo 17. decembra 2010) a podaním sťažnosti ústavnému súdu (10. januára 2011), ako aj s prihliadnutím na obsah jeho odpovede a ním prijaté čiastkové efektívne opatrenie kvalifikuje ústavný súd sťažnosť sťažovateliek ako podanú predčasne a konštatuje, že je potrebné odmietnuť ju so zreteľom na nesplnenie podmienky prípustnosti požadovanej ustanovením § 53 ods. 1 citovaného zákona.

Na základe všetkých uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť sťažovateľiek podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako neprípustnú.

Pre úplnosť ústavný súd poznamenáva, že toto jeho rozhodnutie nebráni sťažovateľkám opätovne sa obrátiť so sťažnosťou na ústavný súd, ak by v budúcnosti v napadnutom konaní na okresnom súde dochádzalo k zbytočným priet'ahom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. marca 2011